

Jeesuksen ilmaisee kavaltajansa (Joh. 13:21-33,36-38)

27. Silloin, heti kun Juudas oli sen saanut, Saatana meni häneen. Jeesus sanoi hänelle: »Mitä aiot, tee se pian!»

21. Näin Jeesus puhui. Järkyttyneenä hän sanoi heille: »Totisesti, totisesti: yksi teistä kavaltaa minut.» 22. Opetuslapset katsoivat toisiaan ymmällään, tietämättä, ketä hän tarkoitti.

23. Yksi opetuslapsista, se joka oli Jeesukselle rakkain, oli aterialla hänen vieressään. 24. Simon Pietari nyökkäsi hänelle, että hän kysyisi

Jeesukselta, ketä tämä tarkoitti. 25. Opetuslapsi nojautui taaksepäin, Jeesuksen rintaa vasten, ja kysyi: »Herra, kuka se on?» 26. Jeesus vastasi: »Se, jolle annan tämän leivänpalan.» Sitten hän katoi palan ja antoi sen Juudakselle, Simon Iskariotin pojalle. 27. Silloin, heti kun Juudas oli sen saanut, Saatana meni häneen. Jeesus sanoi hänelle: »Mitä aiot, tee se pian!» 28. Kukaan aterialla olevista ei ymmärtänyt, miksi Jeesus sanoi hänelle näin. 29. Koska Juudaksella oli hallussaan yhteinen kukkaro, jotkut luulivat, että Jeesus oli käskenyt hänen ostaa jotakin juhlaa varten tai antaa almuja köyhille. 30. Syötyään leivänpalan Juudas lähti heti ulos. Oli yö.

Uusi käsky

31. Kun Juudas oli mennyt, Jeesus sanoi: »Nyt Ihmisen Poika on kirkastettu, ja Jumala on kirkastunut

hänessä. 32. Ja kun Jumala on
hänessä kirkastunut, on Jumala myös
itsessään kirkastava hänet, ja Jumala
tekee sen aivan pian. 33. Lapseni,
enää vähän aikaa minä olen teidän
kanssanne. Te tulette etsimään
minua, mutta minä sanon nyt teille
saman, minkä sanoin juutalaisille:
minne minä menen, sinne ette te
pääse. 36. »Herra, minne sinä
menet?» kysyi Simon Pietari. Jeesus
vastasi: »Minne minä menen, sinne
et sinä nyt voi tulla minun kanssani,
mutta myöhemmin kyllä tulet.» 37.
Pietari sanoi: »Herra, miksi en nyt
pääse mukaasi? Minä annan vaikka
henkeni puolestasi.» 38. Jeesus sanoi
hänelle: »Sinäkö annat henkesi
minun puolestani? Totisesti, totisesti:
ennen kuin kukko laulaa, sinä kolme
kertaa kiellät minut.»

21. Kristityn muistuttaminen siitä, että vain Jumalan tahdon noudattaminen antaa hänen elämälleen tarkoituksen, ei pyri eristämään häntä muista ihmisistä. Jeesus päinvastoin opetti meitä rakastamaan toinen toistamme, niin kuin hänkin on meitä rakastanut. Useimmille meistä se tarkoittaa *elämistä muiden ihmisten parissa yhtenä heistä*, ja omistautumista Jumalan palvelemiselle maailman keskellä, jotta voimme auttaa kaikkia ihmisiä tuntemaan paremmin Jumalan rakkauden ja kertoa, *että Jumalan tiet on avattu kaikille maan päällä*.

Herramme ei tyytynyt vain kertomaan meille rakkaudestaan meitä kohtaan, vaan hän todisti siitä myös teoillaan. Emme saa unohtaa, että Jeesus tuli ihmiseksi opettaakseen meitä elämään Jumalan lapsina. Muistakaamme, mitä pyhä evankelista Luukas

kirjoittaa Apostolien tekojen alussa: *Edellisessä kirjassani, hyvä Teofilos, kerroin kaikesta siitä, mitä Jeesus teki ja mitä hän opetti.*^[1] Jeesus tuli kyllä opettamaan, mutta hän opetti tekojensa kautta. Hän tuli opettamaan esimerkillään, olemalla samaan aikaan opettaja ja esikuva.

Nyt Jeesus-lapsen edessä voimme jatkaa omantuntonne tutkiskelua. Olemmeko vakavasti päättäneet tehdä elämästämme veljillemme – muille ihmisille, vertaisillemme – esikuvan, josta he voivat oppia? Olemmeko päättäneet yrittää olla heitä varten ikään kuin ”toinen Kristus”? Ei riitä, että vastaat vain sanoillasi. Kysyn nyt sekä teiltä että myös itseltäni: voidaanko sinusta, joka kristittynä olet kutsuttu olemaan toinen Kristus, sanoa, että olet tullut *tekemään ja opettamaan*, opettamaan teoillasi? Että olet tullut tekemään kaikki asiat Jumalan lapsen tavoin, tarkasti Isän tahtoa

seuraten? Että tavoitteenasi on saada kaikki ihmiset osallisiksi pelastustyön hyvistä, jaloista, taivaallisista ja inhimillisistä hedelmistä? Elätkö Kristuksen elämää omassa jokapäiväisessä elämässäsi maailman keskellä?

Tehdä Jumalan tekoja – tämä ei ole vain kauniilta kuulostava korulause, vaan todellinen kutsu antamaan elämänsä Rakkauden tähden. On kuoltava itselleen, jotta voisi syntyä uuteen elämään. Jeesuksen kuuliaisuus oli juuri tällaista ja vei aina *ristinkuolemaan asti*, mutta *sen tähden Jumala on korottanut hänet yli kaiken.*^[2] Jos olemme kuuliaisia Jumalan tahdolle, ristiä seuraa ylösnousemus ja korottaminen. Näin Kristuksen elämä toteutuu meissä vähä vähältä, ja meistä voidaan sanoa, että olemme pyrkineet elämään hyvinä Jumalan lapsina ja tekemään hyvää omista heikkouksistamme ja virheistämme

huolimatta, olivatpa ne kuinka lukuisia tahansa.

Kun kuolema sitten koittaa – niin kuin se väistämättä tekee –, olemme osanneet odottaa sitä riemuiten, kuten itse olen nähnyt monien pyhien ihmisten osanneen tehdä tavallista arkeaan eläen. Tuo odotus on iloista, sillä jos olemme kuuliaisesti seuranneet Kristusta hyvää tehden ja ristiä kantaen kaikista heikkouksistamme huolimatta, niin mekin nousemme Kristuksen lailla ylös kuolleista:

Herra on totisesti noussut kuolleista!

[3]

Miettikää tätä tarkoin. Jeesus, joka tuli lapseksi, voitti kuoleman. Itsensä alentaminen, yksinkertaisuus, tottelevaisuus, lyhyesti sanottuna: arkipäiväisen ihmiselämän jumalallistaminen... Näiden kautta Jumalan Poika voitti maailman.

Nyt tiedämme, mitä Kristuksen riemuvoitto tarkoittaa. Hän ylensi meidät omalle tasolleen, Jumalan lapseuteen, laskeutumalla maan päälle, tänne ihmisten lasten tallaamalle maankamaralle.

[1] Ap. t. 1:1

[2] Fil. 2:8-9

[3] Luuk. 24:34

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
fi-fi/gospel/jeesuksen-ilmaisee-
kavaltajansa-joh-13-21-3336-38/](https://opusdei.org/fi-fi/gospel/jeesuksen-ilmaisee-kavaltajansa-joh-13-21-3336-38/)
(28.3.2025)